



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.11.2002
KOM(2002) 644 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om resultaterne af anvendelsen af artikel 13, stk. 9, og artikel 22, 23 og 24 i Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om resultaterne af anvendelsen af artikel 13, stk. 9, og artikel 22, 23 og 24 i Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet

Artikel 26 i Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet¹ fastsætter, at "senest den 20. januar 2002 undersøger Kommissionen resultaterne af anvendelsen af artikel 13, stk. 9, og artikel 22, 23 og 24 og forelægger Rådet en rapport, eventuelt ledsaget af forslag til ændringer".

Formålet med denne rapport er derfor at vurdere resultaterne af anvendelsen af direktiv 2000/29/EF's artikel 13, stk. 9, vedrørende kontrolinfrastrukturer og artikel 22-24 vedrørende solidaritet og ansvar. I overensstemmelse med direktivets artikel 26 indeholder denne rapport også forslag til ændringer af den gældende lovgivning.

1. INDLEDNING

Begreberne "solidaritet/ansvar" går tilbage til forslagene i dokumentet "Gennemførelse af det interne marked: Hvidbog fra Kommissionen til Det Europæiske Råd", fremlagt den 14. juni 1985 (KOM(85) 310 endelig). I hvidbogens punkt 39-43 omtales nogle specifikke aktioner inden for plantesundhedsbeskyttelse. I punkt 41 hedder det: "...Desuden bør medlemsstaterne samarbejde i bekæmpelsen af svigagtige fremgangsmåder inden for fællesskabsrammerne, og der bør fastsættes bestemmelser for ansvaret i tilfælde af skade, der skyldes svigagtige eller skødesløse fremgangsmåder." Denne idé går igen i punkt 5.1.6 i Kommissionens meddelelse "En ny strategi på det fytosanitære område (skadegørere)" af 10. marts 1987 (KOM(87) 97 endelig): "... Det vil endvidere være nyttigt at have ensartede regler for ansvar og finansiering. Virkning: Større tillid med hensyn til aktiviteter på det fytosanitære område. En mere hensigtsmæssig fordeling af de finansielle byrder i tilfælde af spredning af skadegørere fra angrebet materiale."

Der forstås ved:

- "solidaritet": en medlemsstat, der er "ramt" af en forekomst af planteskadegørere, som er ukendte på dens område, kan få finansiell støtte fra Fællesskabet til de foranstaltninger til udryddelse og kontrol af disse skadegørere, som den iværksætter

og

- "ansvar": hvis det konstateres, at en medlemsstat har været årsag til denne forekomst af skadegørere som følge af manglende overholdelse af gældende regler eller normer i Fællesskabets plantesundhedslovgivning, skal medlemsstaten yde Fællesskabet godtgørelse for den plantesundhedsstøtte, der udbetales i medfør af solidaritetsprincippet.

¹ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

Den finansielle ansvarliggørelse af medlemsstaterne ved utilstrækkelig overvågning, inspektion eller kontrol er blevet betragtet som en foranstaltning, der kan medvirke til at forbedre overholdelsen af Fællesskabets plantesundhedsregler.

Det oprindelige forslag til Rådets direktiv KOM(89) 647 endelig af 22. januar 1990² (forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/93/EØF om foranstaltninger mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter og planteprodukter), der indeholdt bestemmelser om solidaritet og ansvar, ændret ved forslag KOM(91) 246 endelig af 17. juli 1991³, var i flere år genstand for intense drøftelser i Rådet, som udmundede i Rådets direktiv 97/3/EF af 20. januar 1997⁴ om ændring af direktiv 77/93/EØF⁵ om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet. Direktivet trådte i kraft den 30. januar 1997, og medlemsstaterne skulle sætte de nødvendige bestemmelser i kraft inden den 1. april 1998.

Direktiv 97/3/EF blev præciseret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2051/97 af 20. oktober 1997 om de nærmere bestemmelser for ydelse af et finansielt plantebeskyttelsesbidrag fra Fællesskabet⁶, der fastsatte fristen for indgivelse af en solidaritetsansøgning i et bestemt år, hvis der skulle kunne ydes et finansielt bidrag over budgettet for samme år.

Direktiv 97/3/EF omfattede også bestemmelser om infrastrukturforanstaltninger og fastsatte, at den nærmere gennemførelse af bestemmelserne om solidaritet ville blive præciseret i to gennemførelsesforordninger, en om den almindelige solidaritetsordning og en (fakultativ bestemmelse) om det særlige aspekt "udebleven fortjeneste". Alle bestemmelserne i direktiv 97/3/EF er senere blevet inkorporeret i Rådets direktiv 2000/29/EF, der udgør en konsolidering af direktiv 77/93/EØF.

2. VURDERING AF ANVENDELSEN AF DE FORSKELLIGE ARTIKLER

2.1. Artikel 13, stk. 9 "Kontrolinfrastrukturer"

2.1.1. Beskrivelse af artiklen

Artikel 13, stk. 9, fastsætter generelle regler om et finansielt bidrag fra Fællesskabet til medlemsstaterne for at udbygge kontrolinfrastrukturerne, for så vidt der er tale om plantesundhedskontrol, der foretages i overensstemmelse med direktiv 2000/29/EF.

"Formålet med bidraget er at tilvejebringe bedre udstyr og installationer på andre kontrolsteder end bestemmelsesstedet med henblik på at gennemføre kontrol og undersøgelse og i fornødent omfang de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 13, stk. 11, i direktiv 2000/29/EF, ud over hvad der allerede er opnået ved opfyldelse af de minimumsbetingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i henhold til stk. 8, fjerde afsnit" i samme artikel.

"Kommissionen stiller forslag om opførelse af passende bevillinger hertil på Den Europæiske Unions almindelige budget".

² EFT C 31 af 9.2.1990, s. 8.

³ EFT C 205 af 6.8.1991, s. 16.

⁴ EFT L 27 af 30.1.1997, s. 30.

⁵ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 20.

⁶ EFT L 287 af 21.10.1997, s. 13.

"Inden for de bevillinger, der er til rådighed med henblik herpå, dækker Fællesskabets bidrag indtil 50 % af de udgifter, der direkte vedrører forbedring af udstyr og installationer" (undertiden 70 % i visse særlige tilfælde og efter afgørelse fra Rådet, jf. artikel 25 i direktiv 2000/29/EF).

Minimumskravene til udstyr på andre kontrolsteder end kontrolstederne på bestemmelsesstedet for planter, planteprodukter eller andre objekter fra tredjelande blev nærmere præciseret i direktiv 98/22/EF af 15. april 1998⁷.

De nærmere regler for denne intervention, der fastlægges i en gennemførelsesforordning, og tildelingen og størrelsen af det finansielle bidrag vedtages ved afgørelse truffet af Kommissionen. Den berørte medlemsstat indsender de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige til afgørelsen om det finansielle bidrag. Om nødvendigt kan der under Kommissionens ansvar foretages undersøgelser af de i artikel 21 i direktiv 2000/29/EF omhandlede eksperter.

2.1.2. Anvendelsen af artiklen

Efter ikrafttrædelsen af direktiv 97/3/EF førte en række udkast til Kommissionens forordning om nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 13, stk. 9, til vedtagelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 998/2002 af 11. juni 2002 om nærmere bestemmelser for ydelse af et finansielt EF-bidrag til medlemsstaterne til udbygning af infrastrukturen for plantesundhedskontrol af planter og planteprodukter fra tredjelande⁸.

Denne forordning fastsætter bl.a.: administrative regler for indgivelse af ansøgningen og regler om, hvilke oplysninger den skal indeholde om det pågældende kontrolsted, begrundelse for og beskrivelse af det udstyr/de installationer, der skal erhverves, og en finansieringsplan for erhvervelsen.

Det fastsættes, at medlemsstaterne skal indgive forhåndsansøgninger om de pågældende udgifter. Kommissionen gennemgår derefter ansøgningerne og udarbejder en liste over dem, der opfylder forordningens kriterier. Listen over udstyr/installationer, hvortil der kan ydes støtte, omfatter kun udstyr/installationer, der er direkte nødvendige til kontrolarbejdet.

De udvalgte udgiftsprogrammer klassificeres så efter værditilvækst og prioritet: kontrolsteder, der står over for en betydelig omstrukturering, og kontrolsteder, der skal forbedres efter et besøg fra Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret. Den endelige liste over programmer, hvortil der skal ydes tilskud, forelægges Den Stående Komité for Plantesundhed til drøftelse.

Det skal bemærkes, at Rådet endnu ikke har fastlagt, i hvilke tilfælde det finansielle bidrag omhandlet i artikel 13, stk. 9, kan nå op på 70 % af de støtteberettigede udgifter (artikel 25 i direktiv 2000/29/EF).

De finansielle midler, der afsættes til denne aktion, beløber sig i øjeblikket til 100 000-200 000 EUR pr. år. Det må forventes, at EU's udvidelse og de deraf følgende nye ydre grænser vil nødvendiggøre supplerende midler på dette område.

⁷ EFT L 126 af 28.4.1998, s. 26.

⁸ EFT L 152 af 12.6.2002, s. 16, berigtiget ved EFT L 153 af 13.6.2002, s. 18 (berigtigelse).

For 2002 fastsætter forordningen undtagelsesvis, at medlemsstaternes ansøgninger skal være indgivet senest den 15. juli. Kommissionen har modtaget fire ansøgninger, der nu er ved at blive vurderet.

2.2. Artikel 22 og 23 ("Solidaritet")

2.2.1. Beskrivelse af artiklerne

2.2.1.1. Princippet

I artikel 22 hedder det: "I tilfælde af forekomst eller mistanke om forekomst af en skadegører som følge af indslæbning eller spredning i Fællesskabet, kan medlemsstaterne i henhold til artikel 23 og 24 modtage et finansielt plantebeskyttelsesbidrag fra Fællesskabet til dækning af udgifter, der direkte vedrører de nødvendige foranstaltninger, der er truffet eller agtes truffet for at bekæmpe denne skadegører med henblik på at udrydde den eller, hvis dette ikke er muligt, begrænse dens udbredelse. Kommissionen stiller forslag om opførelse af passende bevillinger hertil på Den Europæiske Unions budget."

For at modtage dette finansielle bidrag skal medlemsstaten have givet meddelelse om forekomsten af den pågældende skadegører, uanset om den er opført i bilag I og II til direktiv 2000/29/EF eller ej.

Den pågældende skadegører skal også udgøre "en umiddelbar trussel for hele Fællesskabet eller en del heraf på grund af sin forekomst i et område, hvor dens tilstedeværelse enten ikke tidligere har været kendt, eller hvor den er udryddet eller er ved at blive udryddet," og være "blevet indslæbt i dette område gennem sendinger indeholdende planter, planteprodukter eller andre objekter, der stammer fra et tredjeland eller fra et andet område i Fællesskabet".

2.2.1.2. Beskrivelse af de "nødvendige foranstaltninger" omhandlet i artikel 22:

De nødvendige foranstaltninger (nærmere beskrevet i artikel 23, stk. 2, i direktiv 2000/29/EF) kan f.eks. bestå i:

- a) destruktion eller desinfektion
- b) kontrolforanstaltninger eller undersøgelser
- c) anvendelsesforbud eller -begrænsninger.

For foranstaltningerne i punkt 2.2.1.2, litra a) og b), dækker det finansielle bidrag udgifter afholdt over offentlige bevillinger og kompensation for andre økonomiske tab end udebleven fortjeneste. Ved økonomiske tab kan forstås: afskrivning og vedligeholdelse af maskiner og bygninger, forpagtningsafgift, skatter og afgifter, bod for misligholdelse af kontrakter osv., såfremt de ikke dækkes af indtægter fra en alternativ afgrøde. Det kan dreje sig om faktisk afholdte udgifter eller om skønnede udgifter. Der skal i så fald fremlægges en detaljeret redegørelse for, hvordan de er beregnet.

For foranstaltningerne i litra c) kan det dog i en gennemførelsesforordning fastsættes, i hvilke tilfælde kompensation for udebleven fortjeneste (ved anvendelsesforbud eller -begrænsninger er dette begreb direkte knyttet til salget af produkterne og bedriftens nettoindtægter) anses for en udgift, der direkte følger af de nødvendige foranstaltninger, samt hvor længe sådanne tilfælde kan gøres gældende, dog højst tre år. Der er til dato ikke fastlagt sådanne undtagelsestilfælde.

Det har været drøftet, hvordan begrebet offentlige bevillinger skal fortolkes. I forbindelse med solidaritet drejer det sig om finansielle midler, der ikke nødvendigvis skal komme direkte fra det nationale budget, men som på visse betingelser kan gå gennem et mellemlidende såsom en producentsammenslutning. De af producentsammenslutningerne afholdte udgifter kan betragtes som finansieret over offentlige bevillinger, hvis de pågældende sammenslutninger har iværksat udryddelsesforanstaltninger efter instrukser fra de kompetente plantesundhedsmyndigheder, og de finansieres over statens budget, via en parafiskal afgift eller en obligatorisk afgift for alle producenter i en bestemt sektor eller et bestemt område. Hvis en sammenslutning finansieres med medlemmernes midler, og medlemskab ikke er obligatorisk, drejer det sig derimod ikke om offentlige bevillinger.

De løbende driftsudgifter for det ansvarlige officielle organ (plantebeskyttelsestjenesten) dækkes under ingen omstændigheder.

Handelsværdien af det tilintetgjorte materiale (dvs. det materiale, der var inficeret eller formodedes at være det) fra den pågældende sending og indtægtsnedgangen som følge af bortskaffelsen eller behandlingen af dette materiale er heller ikke godtgørelsesberettigede.

2.2.1.3. Indgivelse af ansøgning

For at kunne modtage et finansielt bidrag fra Fællesskabet skal den pågældende medlemsstat indgive en ansøgning herom til Kommissionen inden for en bestemt frist ("senest i løbet af det kalenderår, der følger efter det, hvor der er opdaget forekomst af skadegørere"). Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal have alle nødvendige oplysninger (artikel 23, stk. 4) vedrørende sagen. Den medlemsstat, der indgiver ansøgningen, skal ligeledes give nærmere oplysninger om de nødvendige foranstaltninger, tidsplanen for dem, de opnåede resultater og de faktiske eller anslåede beløb for de udgifter, der er afholdt eller skal afholdes, samt den del af disse udgifter, der dækkes over offentlige bevillinger.

Det finansielle bidrag fra Fællesskabet tildeles efter samme regler som for infrastrukturudgifterne ved en eller flere afgørelser truffet af Kommissionen og under hensyntagen til omfanget af den trussel, forekomsten af den pågældende skadegører frembyder. Det dækker indtil 50 % og, i tilfælde af kompensation for udebleven fortjeneste, indtil 25 % af de udgifter, der direkte vedrører de nødvendige foranstaltninger.

2.2.1.4. Tildeling af midler

Foranstaltningerne skal træffes inden for en periode på højst to år regnet fra det tidspunkt, hvor forekomsten af en skadegører er opdaget, eller forudses truffet for en periode på højst to år. Den pågældende periode kan forlænges, hvis det efter en gennemgang af situationen kan konkluderes, at målene for foranstaltningerne vil blive gennemført inden for en rimelig yderligere frist. Fællesskabets finansielle bidrag nedtrappes så i løbet af de pågældende år. Der er fastsat nogle bestemmelser for det tilfælde, at foranstaltningerne tager sigte på at beskytte andre områder i Fællesskabet end den pågældende medlemsstats område.

Den pågældende medlemsstat refunderer Fællesskabet hele eller en del af det beløb, den har fået udbetalt, hvis f.eks. de nødvendige foranstaltninger ikke er blevet iværksat eller ikke er blevet iværksat efter reglerne. Tilsvarende ophører udbetalingen af bidraget, hvis foranstaltningerne ikke længere skønnes nødvendige.

2.2.2. *Anvendelsen af artiklerne*

2.2.2.1. *Udviklingen i det disponible budget 1997-2002*

Allerede fra 1997 modtog Kommissionen de første anmodninger om budgettildelinger til finansiering af solidaritet. Vurderingen af de første ansøgninger om finansiel solidaritet indledtes i februar 1999. De disponible budgetmidler for 1997 og 1998 (400 000 EUR pr. regnskabsår) kunne derfor ikke udnyttes.

I årene 1999-2001 blev der indgivet og behandlet 57 ansøgninger. På grundlag af de støtteberettigede ansøgninger har Kommissionen truffet en række beslutninger om et finansielt bidrag fra Fællesskabet, hvoraf den seneste er Kommissionens beslutning 2001/811/EF af 21. november 2001⁹. Der er udbetalt et samlet beløb på 1 654 513 EUR. I årenes løb er budgettet efterhånden blevet forhøjet, således som det fremgår af tabel 1.

Tabel 1: Udviklingen i det disponible budget (nuværende budgetpost: B1-333)

År	Disponibelt budget (EUR)
1997	400 000
1998	400 000
1999	300 000
2000	500 000
2001	900 000
2002	1 300 000
I alt	3 800 000

2.2.2.2. *Procedure for tildeling af det finansielle bidrag*

Det er af stor betydning, at der fremlægges en præcis ansøgning. Der er derfor gjort en stor indsats for at udarbejde "retningslinjer" (flere på hinanden følgende udgaver) herfor. Retningslinjerne omfatter flere dele: for det første forklares og præciseres kriterierne for, om en ansøgning generelt kan komme i betragtning. Der lægges særlig vægt på, at der er et handelskredsløb, som er årsag til forekomsten af en skadegører. Den tilladte varighed for foranstaltningerne omtales også. Dernæst forklares det detaljeret, hvordan ansøgningen skal udarbejdes, og hvilke tekniske bilag der skal vedlægges. Der gives eksempler på oplysninger, der er nyttige i forbindelse med vurderingen af ansøgningen. Derefter følger en oversigt over de "nødvendige foranstaltninger", der er støtteberettigede. Begrebet "offentlige bevillinger"

⁹ EFT L 306 af 23.11.2001, s. 25.

klargøres. Der er også et afsnit, hvor begrebet "betalinger" præciseres ud fra de forskellige kategorier af foranstaltninger (destruktion-desinfektion, kontrolforanstaltninger og undersøgelser, kompensation for andre økonomiske tab end udebleven fortjeneste). Det gennemgås minutøst, hvorledes de finansielle bilag, der er vigtige for et eventuelt bidrag fra Fællesskabet, skal fremlægges. Dokumentet omfatter også standardmodeller til dokumenter, der skal indgå i sagen, såsom ansøgningsformular og finansiell tabel, og andre nyttige oplysninger, herunder glosar for tekniske termer og NUTS-inddeling (nomenklatur for statistiske territoriale enheder, der er en hjælp til at indkredse det område, hvor udbruddet forekommer).

De ansøgninger, der betragtes som fuldstændige, gennemgås i særlige arbejdsgrupper nedsat under Den Stående Komité for Plantesundhed. Arbejdsgruppen fastlægger i første halvdel af kalenderåret, hvilke ansøgninger der er berettigede til et finansielt bidrag. De finansielle bidrag til de forskellige ansøgninger beregnes derefter på basis af det disponible budget og en eventuel nedsættelseskoefficient (nedtrappingsreglerne er i øjeblikket ikke fastsat ved en retsakt). Det hele inkorporeres i et udkast til Kommissionens beslutning, der forelægges Den Stående Komité for Plantesundhed til udtalelse. Efter positiv udtalelse og vedtagelse i Kommissionen udbetales de finansielle bidrag hurtigst muligt til medlemsstaterne.

Kommissionens forordning (EF) nr. 2051/97 af 20. oktober 1997 om de nærmere bestemmelser for ydelse af et finansielt plantebeskyttelsesbidrag fra Fællesskabet indeholdt kun nogle få detaljer, særlig vedrørende form og frist, om indgivelsen af ansøgninger. Erfaringerne fra gennemgangen af ansøgningerne har vist, at bestemmelserne i denne forordning var ufuldstændige. Der er derfor i overensstemmelse med artikel 23, stk. 5, femte afsnit, i Rådets direktiv 2000/29/EF udarbejdet en forordning fra Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser vedrørende ydelse af et finansielt plantebeskyttelsesbidrag fra Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2051/97. Denne forordning er blevet vedtaget af Kommissionen (Kommissionens forordning (EF) nr. 1040/2002 af 14. juni 2002¹⁰). Den gælder for ansøgninger indgivet fra og med 2003.

Forordningen fastsætter, hvilke oplysninger ansøgningerne skal indeholde: almindelige oplysninger om forekomsten af den pågældende skadegører, meddelelse i henhold til direktiv 2000/29/EF, nærmere oplysninger om de foranstaltninger, der er eller agtes truffet, herunder officiel meddelelse herom fra medlemsstatens myndigheder, og oplysninger om den sending, der har været årsag til forekomsten. Der skal ligeledes gives oplysninger om de beløb, der er betalt eller skal betales, herunder den andel, der dækkes af offentlige midler. Efter gennemgang af ansøgningerne opstiller Kommissionens tjenestegrene en liste med klassificering af ansøgningerne efter visse kriterier: beskyttelse af Fællesskabets interesser som helhed, størst sandsynlighed for effektivitet og oplysninger om den sending, der er årsag til forekomsten. Kun ansøgninger vedrørende støtteberettigede udgifter på mindst 50 000 EUR tages i betragtning. Som for forordningen vedrørende kontrolinfrastrukturene godkendes listen over de udvalgte ansøgninger ved en beslutning truffet af Kommissionen.

I øvrigt findes der endnu ikke en juridisk ramme for "udebleven fortjeneste" (artikel 23, stk. 3, sidste led, i direktiv 2000/29/EF), da det endnu ikke er fastlagt, hvilke "tilfælde" det kan dreje sig om.

¹⁰ EFT L 157 af 15.6.2002, s. 38.

2.2.2.3. Kontrol på stedet

Den tjenestegren, der behandler ansøgningerne (GD SANCO E.1), har aflagt besøg i Portugal for at vurdere solidaritetsansøgningen vedrørende brunbakteriose på forskellige Solanaceae i Portugal. Denne type evalueringsbesøg, der adskiller sig fra Levnedsmiddel- og Veterinærkontorets kontrolbesøg, og som er baseret på artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF, kunne blive hyppigere i fremtiden. De har til formål at foretage en dokumentkontrol og at efterprøve udgifternes overensstemmelse med reglerne og deres støtteberettigelse. Evalueringsgruppen vil i fremtiden bestå af repræsentanter for SANCO E.1 og den tjenestegren, der forvalter budgettet (GD SANCO A.3).

2.2.3. *Statistiske oplysninger om "solidaritetsansøgningerne"*

De efterfølgende tabeller giver en mere detaljeret oversigt over de "solidaritetsansøgninger", der er behandlet siden 1999. Tabel 2 viser, hvilke beslutninger der siden 1999 er offentliggjort om tildeling af finansielle bidrag. Siden 2000 har Kommissionen offentliggjort en enkelt årlig beslutning om tildeling af "solidaritetsbidrag".

Tabel 2: Oversigt over beslutninger offentliggjort siden 1999

Årets budget	Antal beslutninger
1999	5 (2000/34/EF til 2000/38/EF) ¹¹
2000	1 (2001/14/EF) ¹²
2001	1 (2001/811/EF)

¹¹ EFT L 12 af 18.1.2000, s. 26, EFT L 12 af 18.1.2000, s. 28, EFT L 12 af 18.1.2000, s. 30, EFT L 12 af 18.1.2000, s. 32, EFT L 12 af 18.1.2000, s. 34.

¹² EFT L 4 af 9.1.2001, s. 25.

Tabel 3 indeholder statistiske oplysninger om de ansøgninger, der er indkommet i referenceperioden.

Tabel 3: Antal modtagne/godkendte ansøgninger

År	Modtagne ansøgninger	Godkendte ansøgninger	Disponibelt budget	Anvendte budgetmidler	Udnyttelse af budgetmidlerne	% for det finansielle bidrag (*)(**)
1999	24	17	300 000	296 610	98,9	40
2000	21	18	500 000	497 481	99,5	19
2001	12	10	900 000	860 422	95,6	50
I alt	57	45	1 700 000	1 654 513	97,3	--

(*) finansielt bidrag divideret med de samlede støtteberettigede udgifter. Hvert år, et udryddelsesprogram strækker sig over, svarer normalt til en ansøgning.

(**) procenterne i tabellen vedrører ansøgninger, der dækker maksimalt to år. I medfør af nedtrappingsprincippet er bidraget til programmerne på under 50 % fra det tredje år.

Tendens for 2002

Medlemsstaterne har for 2002 indgivet syv ansøgninger med et samlet udgiftsbeløb på ca. 3 100 000 EUR.

Tabel 4 giver oplysninger om ansøgningerne for de enkelte medlemsstater. Af de syv medlemsstater, der allerede har indgivet ansøgninger, er de tre, der har modtaget det største finansielle bidrag, Portugal, Spanien og Frankrig. Denne bemærkning skal ses i forhold til antallet af ansøgninger indgivet i løbet af et år, deres finansielle vægt og det årlige disponible budget.

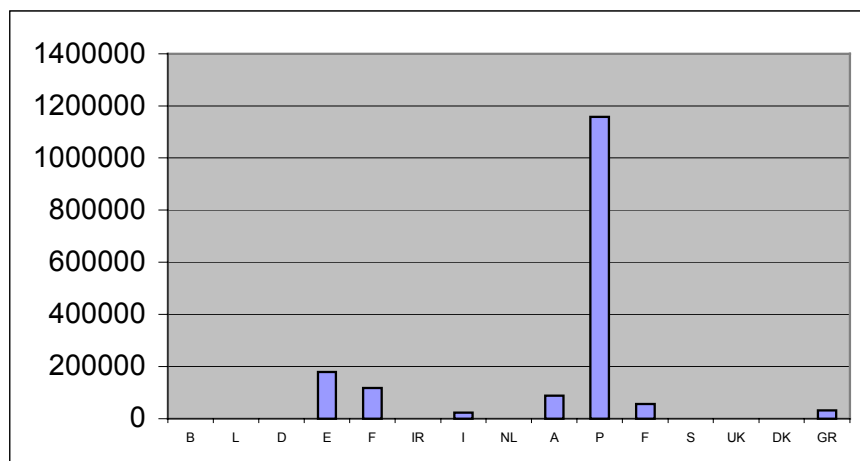
Tabel 4 : Solidaritetsfordeling pr. medlemsstat + samlede årlige bidrag

Med- lemsstat	1999			2000			2001		
	M.A(*)	G.A(*)	Tildelt beløb	M.A.	G.A.	Tildelt beløb	M.A.	G.A.	Tildelt beløb
B									
L									
D									
E	6	3	17 892	9	9	161 273	0	0	0
F	9	9	89 972	1	1	26 899	0	0	0
IRL									
I	2	2	18 365	5	5	5 168	1	0	0
NL									
A	0	0	0	1	1	17 103	1	1	71 375
P	6	1	137 819	4	2	287 038	7	7	732 624
FIN	0	0	0	0	0	0	3	2	56 423
S									
UK									
DK									
EL	2	2	32 352	0	0	0	0	0	0
I ALT	25	17	296 610	21	18	497 481	12	10	860 422

(*) M.A.= modtagne ansøgninger, G.A.= godkendte ansøgninger

Diagram 1 og tabel 5 giver andre supplerende oplysninger pr. medlemsstat vedrørende de bidrag, der er udbetalt siden 1999. Diagram 1 sammenfatter i en anden form beløbene i tabel 4, mens tabel 5 gør det muligt at se, hvilke beløb hver medlemsstat er tildelt for hvilke sygdomme.

Diagram 1: Samlet bidrag pr. medlemsstat (EUR)



Tabel 5: Bidragenes fordeling pr. medlemsstat og pr. skadegører

<i>Medlemsstat</i>	<i>Bekæmpede skadegørere</i>	<i>Berørte planter</i>	<i>År</i>	<i>Fællesskabets maksimumsbidrag (EUR)</i>
Østrig	<i>Erwinia amylovora</i>	Æble, pære, andre Rosaceae	1998-1999	88 478
Spanien	<i>Erwinia amylovora</i>	Æble, pære, andre Rosaceae	1996-2000	78 407
Spanien	<i>Rhynchophorus ferrugineus</i>	Palme	1996-2000	86 338
Spanien	<i>Ralstonia solanacearum</i>	Kartoffel	1996-1997	5 644
Spanien	<i>Clavibacter michiganensis sepedonicus</i>	Kartoffel	1996-1997	8 806
Finland	<i>Liriomyza trifolii</i>	<i>Gerbera</i>	1999	16 606
Finland	Tomato Spotted Wilt Virus	<i>Gerbera</i> , <i>Amaryllis</i> , <i>Chrysanthemum</i>	1999	39 817
Frankrig	<i>Clavibacter michiganensis sepedonicus</i> .	Kartoffel	1997-1999	5 437
Frankrig	<i>Globodera pallida</i> , <i>G.rostochiensis</i>	Kartoffel	1997-1999	3 821
Frankrig	<i>Xanthomonas axonopodis</i>	<i>Anthurium</i>	1997-1999	80 714
Frankrig	<i>Clavibacter michiganensis sepedonicus</i> og <i>Globodera</i> spp.	Kartoffel	1997	26 899
Grækenland	<i>Ralstonia solanacearum</i>	Kartoffel	1997-1998	1 467
Grækenland	<i>Clavibacter michiganensis sepedonicus</i>	Kartoffel	1997-1998	30 885
Italien	<i>Ralstonia solanacearum</i>	Kartoffel	1995-1999	23 533
Portugal	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	<i>Pinus</i>	1999-2000	425 124
Portugal	<i>Ralstonia solanacearum</i>	Kartoffel, tomat, peber	1996-2000	271 319
Portugal	Tomato Spotted Wilt Virus Tomato Yellow Leaf Curl Virus	Tomat	1996-2000	461 038
Samlet finansielt bidrag			1 654 513 EUR	

Tabel 6 søger at give en oversigt over solidaritetsbidragene fordelt på de angrebne afgrøder. Det skal bemærkes, at planter af familien Solanaceae (kartoffel, tomat, peber) tegner sig for 50,7% af de samlede solidaritetsbidrag. En anden vigtig post er udbruddet af fyrretræsne-matoden i Portugal.

Tabel 6: De udbetalte bidrags fordeling på ramte planter

Ramt afgrøde	Tildelt beløb	% af det samlede finansielle bidrag 1999-2001
Kartoffel	106 492	6,4
Tomat	461 032	27,9
Kartoffel, tomat, peber	271 319	16,4
Nåletræer: <i>Pinus</i>	425 124	25,7
Æble, pære, diverse rosaceae	166 885	10,1
Prydplanter	137 137	8,3
Palme	86 338	5,2

2.2.4. Nogle bemærkninger

"Solidaritetsordningen" er en ret ny ordning. Det er vanskeligt at drage konklusioner af statistikker for 3-4 år, da hvert anvendelsesår giver nye erfaringer. Det er f.eks. endnu for tidligt at konkludere, at solidariteten specielt angår visse lande, da der nu er ansøgninger på vej fra andre medlemsstater.

Det er vigtigt, at medlemsstaterne indgiver fyldestgørende ansøgninger, så Kommissionen kan vurdere dem inden for den bedst mulige tidsramme. Dette er endnu vigtigere, når det drejer sig om vurderingen af de finansielle bilag til ansøgningen. En tilstrækkelig vurdering af "papiransøgningen" bør suppleres ved, at de tjenestegrene i Kommissionen, der behandler ansøgningerne og forvalter budgettet (se 2.2.2.3), foretager en vurdering på stedet.

En meddelelse i god og behørig form om forekomsten af skadegøreren er en forudsætning for, at ansøgningen kan antages til behandling (artikel 23, stk. 1, i direktiv 2000/29/EF). For at undgå indsigelser mod meddelelsens form ville det være nyttigt i samme direktivs artikel 16, stk. 1, og stk. 2, første afsnit, at præcisere, at meddelelsen skal være skriftlig, selv om anvendelsen af udtrykket "meddelelse" og den sammenhæng, hvori det bruges, underbygger den strengt juridiske fortolkning, som bør anlægges på denne bestemmelse.

Desuden ville det være ønskeligt, at vurderingen af ansøgningerne i en arbejdsgruppe, foretages af uafhængige eksperter, dvs. som ikke kommer fra de nationale tjenestegrene for plantebeskyttelse, der skal indgive ansøgningerne.

Selv om flere af de allerede offentliggjorte beslutninger tilgodeser nedtrappingsprincippet, er det undertiden vanskeligt at praktisere på synlig vis. Selv om der anvendes en (procentvis) nedtrapping mellem f.eks. betalingen det tredje og det andet år, risikerer betalingen det tredje år alligevel at blive større end det andet år, hvis udgifterne det tredje år absolut set er meget højere end udgifterne det andet år.

Overvejelserne om den praktiske anvendelse af begreberne udebleven fortjeneste og økonomiske tab er endnu ikke færdige. Indtil nu har kun enkelte medlemsstater indgivet ansøgninger omfattende "andre økonomiske tab end udebleven fortjeneste" eller "udebleven fortjeneste".

2.3. Artikel 24 ("Ansvar")

2.3.1. Beskrivelse af artiklen

Kommissionen skal undersøge årsagen til forekomsten af den skadegører, for hvilken det finansielle bidrag kaldet "solidaritetsbidrag" ydes. Den skal bl.a. via forskellige informationskilder (oprindelsesmedlemsstaten, fællesskabskontrol) undersøge grundene til, at oprindelsesmedlemsstaten ikke har opdaget, at den eller de pågældende sendinger af planter (planteprodukter eller andet) ikke er i overensstemmelse med direktiv 2000/29/EF. Derved kan eventuelle mangler i Fællesskabets plantesundhedsordning identificeres og afhjælpes.

Det gør det også muligt at vurdere, om den "ramte" medlemsstat har undladt at overholde en af forpligtelserne under Fællesskabets plantesundhedsordning. I så fald "tildeles den ikke Fællesskabets finansielle bidrag, eller den får ikke bidraget udbetalt, hvis det allerede er tildelt den, ligesom et allerede udbetalt bidrag tilbagebetales til Fællesskabet".

Hvis vurderingen viser, at en anden medlemsstat har været årsag til denne forekomst af en skadegører som følge af manglende overholdelse af gældende regler eller normer i Fællesskabets plantesundhedslovgivning, skal denne anden medlemsstat også godtgøre Fællesskabet det plantesundhedsbidrag, der er udbetalt som solidaritetsbidrag.

Begrebet ansvar indgår således i systemet for – ved en slags "finansiell tvang" – at sikre, at medlemsstaternes overvågnings-, inspektions- og kontrolforanstaltninger bliver i bedre overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne.

2.3.2. Anvendelsen af artiklen

Kommissionens tjenestegrene indledte en vurdering af "ansvar" i begyndelsen af 2000. Der var tidligere fremlagt forskellige forslag vedrørende dette arbejde. Der forudsås følgende etaper:

Etape 1: Kommissionen analyserer hvert enkelt solidaritetstilfælde. Alle disponible dokumenter gennemgås: medlemsstatens oprindelige ansøgning og supplerende oplysninger, rapporter og noter fra de nationale plantebeskyttelsestjenester, oplysninger fra undersøgelser i den "ramte" medlemsstat: denne etape er indledt for 16 ansøgninger, der hver har givet anledning til en "forudgående ansvarsvurdering".

Etape 2: På grundlag af den forudgående ansvarsvurdering sendes der en skrivelse til de medlemsstater, der har modtaget sendingen af inficeret materiale, eller hvorfra den er kommet. Der er således sendt 8 skrivelser til medlemsstaterne.

Etape 3: Medlemsstaternes svar til Kommissionen: Der er modtaget svar på hver af de 8 skrivelser.

Etape 4: Kommissionens tjenestegrene aflægger eventuelt vurderingsbesøg på stedet, når de modtagne oplysninger skønnes ufuldstændige. Som for solidaritetens vedkommende drejer det sig om andre besøg end Levnedsmiddel- og Veterinærkontorets kontrolbesøg. De aflægges af repræsentanter for SANCO E.1 og budgetforvaltningstjenesten (GD SANCO A.3), eventuelt bistået af repræsentanter for de juridiske tjenestegrene.

Etape 5: Kommissionen og Den Stående Komité for Plantesundhed gennemgår de oplysninger, der er modtaget i de fire foregående etaper, for at påvise eventuelle mangler i fællesskabslovgivningen eller den nationale gennemførelse af den og ligeledes for eventuelt at afhjælpe sådanne mangler (artikel 24, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2000/29/EF). I denne etape udarbejder Kommissionen en general rapport om forudgående fastlæggelse af ansvaret, der drøftes i Den Stående Komité for Plantesundhed.

Etape 6: Kommissionen tager ud fra de foreliggende oplysninger stilling til, om en medlemsstat har undladt at opfylde en forpligtelse, der påhviler den i medfør af traktaten og bestemmelserne i direktiv 2000/29/EF (artikel 24, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2000/29/EF). I denne etape skal det vurderes, om det drejer sig om en hædelig mangel, som allerede er afhjulpet, eller en fortsat mangel.

Etape 7: Kommissionens tjenestegrene anmoder i givet fald om godtgørelse af de finansielle solidaritetsbidrag, enten fra den "ramte" medlemsstat eller den "skyldige" medlemsstat. Det skal bemærkes, at denne procedure ikke foregriber Kommissionens mulighed for eventuelt at indlede en overtrædelsesprocedure på grundlag af traktatens artikel 226.

Kommissionen har allerede afsluttet etaperne 1, 2 og 3 for en række ansøgninger. Dette arbejde skal fortsættes og udvides. Det bliver en af de prioriterede opgaver i andet halvår 2002.

Erfaringerne fra det hidtidige arbejde viser, at det er vanskeligt nøjagtigt at fastslå en medlemsstats ansvar, eftersom det undertiden er svært at spore årsagen til forekomsten af en skadegører. Det gælder særlig, når det inficerede materiales nøjagtige oprindelse ikke er kendt, eller når skadegøreren først manifesterer sig flere år efter, at den er indslæbt.

3. RESUME OG KOMMISSIONENS KONKLUSIONER OG FORSLAG VEDRØRENDE ANVENDELSEN AF ARTIKEL 13, STK. 9, OG ARTIKEL 22-24 I DIREKTIV 2000/29/EF

3.1. Kontrolinfrastrukturer

Kommissionens forordning (EF) nr. 998/2002 blev vedtaget den 11. juni 2002. Den gør det muligt at finansiere de af medlemsstaterne indgivne ansøgninger, der har til formål at forbedre kontrolinfrastrukturene på plantesundhedsområdet.

I betragtning af den manglende erfaring på dette område kan der i øjeblikket ikke fremsættes forslag om en ændring af den gældende lovgivning. Kommissionen vil gå i gang med at vurdere de første resultater af anvendelsen af denne foranstaltning.

3.2. Solidaritet

Der er vedtaget en forordning (forordning (EF) nr. 2051/97). På grundlag af de praktiske erfaringer med systemet i de fire år, det har fungeret, er denne forordning blevet ændret betydeligt ved forordning (EF) nr. 1040/2002. Denne forordning fastsætter præciserende

bestemmelser om og letter medlemsstaternes indgivelse af ansøgninger og forbedrer vurderingsprocedurerne.

Der er udarbejdet flere på hinanden følgende sæt retningslinjer som vejledning til medlemsstaterne om, hvorledes deres ansøgninger skal indgives. Kommissionen fortsætter med at forbedre disse retningslinjer.

For at undgå indsigelser mod den meddelelse, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i direktiv 2000/29/EF, ville det være nyttigt i samme direktivs artikel 16, stk. 1, og stk. 2, første afsnit, at præcisere, at underretningen skal være skriftlig.

Medlemsstaterne har indtil nu indgivet meget få ansøgninger vedrørende udebleven fortjeneste, og Kommissionen har kun ringe praktisk erfaring på dette område.

Til supplerung af gennemgangen af ansøgningerne vil der blive aflagt vurderingsbesøg på stedet.

3.3. Ansvar

Det hidtidige arbejde med fastlæggelsen af "ansvaret" fortsættes. Kommissionen vil drage konklusioner på grundlag af de opnåede resultater og fremlægge passende forslag.